

steria, sanctorum festa celebrandi in ipsorum festorum contractione sequenti Dominica, indulti ejusdem finem assecutum esse facile quis sperare poterat, præsertim per subsequens decretum sexto decimo Kalendas Augusti anni 1850 a sacrorum Rituum congregatione datum, quo nonnullis dubiis ab reverendissimo Rhedonensi archiepiscopo propositis eadem super re omnia explanata fuere. Sed præter spem quamplurimis novis dubiis locum hoc dedit, quæ dum de mandato ejusdem sacre congregationis ab alterutro ex apostolicarum ceremoniarum magistris iudicio expendebantur, ut novæ propositioni sterneretur via, alter supplex libellus reverendissimi Cenomanensis episcopi superaditus est, qui licet faceret ad normam recensiti decreti, quamvis inibi ignoti, eadem in diœcesi festivitates fuisse celebratas in Dominicam proxime sequentem quoad omnia simul, nimirum quoad officium sive publicum, sive privatum, et quoad feriationem cum earum integris Octavis, attamen cum certo sciat ipsum a latere legatum sua in responsione data ad vicarium generalem archiepiscopi Mechliniensis undecimo Kalendas Julii ejusdem anni 1804, qui super hoc ipso indulti explanationem efflagitaverat, decrevisse quod Officia prædictarum festivitatum recitanda sint a clero tam privatim quam publice in ecclesiis, et Missa de iisdem festis dicenda in proprio suo die, et quod sola solemnitas præfatorum festorum amandanda sit in Dominicam sequentem, in qua officia quidem a clero tam publice, quam privatim recitantur, ac missa celebratur juxta consuetum ordinem servatum ante prædictam festorum contractionem, et cantetur tamen una Missa solemniter de festo illo translato more votivo cum unica oratione, merito sibi timendum exposuit ne præcedentes episcopi Cenomanensis genuinum indulti sensum pro reductione festorum non sint assecuti. Proptereaque pro suæ conscientiæ tranquillitate sacrorum Rituum congregationi sequentia dubia enodanda proposuit.

I. Utrum sit in votis sanctæ Sedis Apostolicæ, et indulto diei 9 Aprilis 1804 sit consentaneum, ut solemnitates Epiphaniæ, Sanctissimi Corporis Christi, et sanctorum apostolorum Petri et Pauli, et sanctorum Patronorum cujuslibet diœcesis, et parœciæ in Dominicam proxime sequentem in Gallia transferantur quoad omnia, id est quoad feriationem, et Octavam simul, et officium insuper sive publicum, sive privatum, sicut in sua diœcesi Cenomanensi ordinatum esse jam dixit. An vero ipsa officia prædictarum festivitatum cum earum Octavis seu publice, seu privatim propriis occurrentiæ suæ diebus juxta antiquum et universalem cæterarum Ecclesiarum morem celebranda sint, solæ vero solemnitates in proximiorum Dominicam differendæ sint, sicut pro diœcesi Mechliniensi statutum esse ex responsione die 21 Junii 1804, concludere est.

II. Utrum in hypothesis quod sola solemnitas sit differenda, propriis occurrentiæ diebus solemnitates celebrari debeant, licet nullatenus interesse teneatur populus fidelis, Missa major ac Vesperæ sicut in Dominicis et festis in omnibus diœcesis parœciis.

Et eadem sacra congregatio ad Vaticanum in ordinario cœtu sub intrascripta die coadunata, ad relationem eminentissimi et reverendissimi domini cardinalis Ludovici de Rohan-Chabot, exquisito

prius voto alterius ex apostolicarum ceremoniarum magistris scriptis pandito, preloque cuso, dubiis omnibus tum reverendissimi archiepiscopi Rhedonensis, tum reverendissimi episcopi Cenomanensis, mature perpensis, et discussis, sanctissimi domini Papæ oraculum expetendum rata est per rescriptum. *Ad eminentissimum præfectum cum Sanctissimo ad mentem.* Et ita rescribendum censuit. *Die 12 Novembris 1851.*

Facta autem de præmissis omnibus sanctissimo domino nostro Gregorio XVI, Pontifici Maximo, per eminentissimum et reverendissimum dominum cardinalem Carolum Mariam Pedicini, episcopum Prænestinum, sacrorum Rituum congregationi præfectum fidei relatione, Sanctitas Sua, attentis peculiaribus facti circumstantiis, ad dubia omnia præcidendam, stabilendamque uniformitatem, benigne annuit in omnibus juxta votum magistri ceremoniarum, nimirum recedendum esse a decisio sexto decimo Kalendas Augusti anno 1850, ad Dubium secundum, atque ad proposita Dubia respondendum.

Ad 1. *Negative ad primam partem, affirmative ad secundam juxta mentem cardinalis legati et ejus instructionem, et juxta praxim sacrorum Rituum congregationis.*

Ad 2. *Affirmative, et juxta Rubricarum leges.*

Atque ita servari Sanctitas Sua mandavit omnibus in locis, et diœcesibus, quæ indultum anni 1804 super reductione festorum per eminentissimum dominum cardinalem Caprara, legatum a latere, extenditur. *Die 29 recensiti mensis et anni.*

N. B. Responsiones a sacra Rituum congregatione in Rhedonen. simul et Cenomanen. datae hac in re sunt attendendæ, nam hæc innituntur validioribus rationibus et argumentis, tum quia res maturius potuit perpendi, tum quia sacre congregationi per supplicem libellum a reverendissimo Cenomanensi episcopo missum innouerunt, quæ prius in facti narratione omissis. quibusd. scitu necess., ignorabantur, et clare hinc potuit æque dignosci questionis status, dubiorum causa, et dignosci pariter potuit ex ipsa explanatione indulti, quam vicarius generalis archiepiscopi Mechliniensis exposulaverat, quæ fuerit eminentissimi legati a latere mens, quæ dispositio, cum facultate sibi a Summo Pontifice Pio VII fel. rec. concessa usus fuerit, ad omne religionis detrimentum vitandum, et externum cultum exercendum, et festivitates celebrandas, eoque fieri posset modo ad ordinem revocandas, quorum intuitu facta eidem fuit memorata facultas ne sacra liturgia, quæ non levem infelicissimis Galliarum regi temporibus perturbationem erat perpessa, penitus deperiret. Nil itaque mirum, si, re perfectius cognita, sacra Rituum congregatio novo edito decreto a decisio sexto decimo Kalendas Augusti anni 1850, censuit esse recedendum, et aliter putavit die 12 Novemb. 1851 esse decernendum. Non itaque, ut quisque videt, hoc decreto sibi contradicit, sed Summi Pontificis fini, et eminentissimi legati jam datis explanationibus sese conformavit. Ex hoc facile quisque potest sibi suadere sacram congregationem, si forte aliter in una eademque re decernat, non repugnantia edere decreta, sed novis accedentibus rationum momentis, mutato consilio, novam sibi offerri aliter decernendi causam, et rem ipsam ex documentis, quæ afferuntur, diversum a primo decretum postulare.

V. *Ad tom. IV, col. 469-474. — S. C. Indulgentiarum, approbante Pio VI, die 9 Julii 1777, revocatas declaravit antiquas indulgentias stationibus Urbis concessas, ac novum Elenchum Inaugulgentiarum publicavit, quemque ex RACCOLTA authentica extractum hic subjicimus :*

Dominica prima, secunda et quarta Adventus, indulgentia decem annorum et totidem quadragenarum.

Dominica tertia Adventus, indulgentia quindecim annorum et totidem quadragenarum.

Feria quarta, feria sexta et Sabbato Quatuor Tempo-

porum Adventus, indulgentia decem annorum et totidem quadragenarum.

In Vigilia Nativitatis Domini, in Nativitate Domini ad primam Missam in nocte, ad secundam Missam in aurora, indulgentia quindecim annorum et totidem quadragenarum.

Ad tertiam Missam in die Nativitatis Domini, indulgentia plenaria.

In festo S. Stephani protomartyris, in festo S. Joannis apost. et evangelistæ, in festo SS. Innocentium, in Circumcisione Domini, in Epiphania Domini, Dominica Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ, indulgentia triginta annorum et totidem quadragenarum.

Feria quarta Cinerum et Dominica quarta Quadragesimæ, indulgentia quindecim annorum et totidem quadragenarum.

Dominica Palmarum, indulgentia viginti et quinque annorum et totidem quadragenarum.

In Cœna Domini, indulgentia plenaria.

In Parasceve et Sabbato sancto, indulgentia tri-

ginta annorum et totidem quadragenarum.

In omnibus Quadragesimæ diebus, indulgentia decem annorum et totidem quadragenarum.

Dominica Resurrectionis, indulgentia plenaria.

Feria 2, 3, 4, 5, 6, Sabbato in Albis et Dominica in Albis, indulgentia triginta annorum et totidem quadragenarum.

In festo S. Marci evangelistæ, feria II, III et IV Rogationum, indulgentia triginta annorum et totidem quadragenarum.

In Ascensione Domini, indulgentia plenaria.

Feria quarta et sexta, Sabbato in vigilia Pentecostes, indulgentia decem annorum et totidem quadragenarum.

Dominica Pentecostes, feria II, III, IV, V, VI et Sabbato ante festum SS. Trinitatis, indulgentia triginta annorum et totidem quadragenarum.

Feria quarta et sexta et Sabbato Quatuor Temporum Septembris, indulgentia decem annorum et totidem quadragenarum.

ORDO RERUM

QUÆ IN TOTA LUCII FERRARIS BIBLIOTHECA, OCTO VOLUMINIBUS CONSTATE, CONTINENTUR.

TOMUS PRIMUS.		Advocati ecclesiarum.		297 piendis.		658	
Epistola nuncupatoria.	9	Era.	310	Aqua benedicta.	700		
Præfatio monachorum Casinensium.	11	Ætas.	315	Arbiter, Arbitrator.	710		
Monitum editorum Casinensium.	25	Affectio beneficii.	325	Arbor consanguinitatis et affinitatis.	755		
Præfatio auctoris.	25	Affiliatio religiosorum.	326		756		
BIBLIOTHECA LUCII FERRARIS.				Affinitas.	329	Arcani disciplina.	754
A				Agape.	345	Archidiaconus.	747
Abbas.	32	Agnus Dei.	354	Archiepiscopus.	778		
Abbatissa.	67	Alba.	357	Archimandrita.	783		
Abbreviatores.	84	Alchimia.	361	Archipresbyter.	794		
Abigeatus.	87	Alienatio.	391	Archivium.	797		
Abjurantes.	89	Alimenta.	424	Arma.	808		
Abiutio.	91	Alleluia.	427	Arma, seu Insignia.	815		
Abortus.	98	Alluvio.	427	Aromataria, Aromatarii.	816		
Absens.	115	Alma Redemptoris.	428	Arrha.	825		
Absida.	150	Almutium.	429	Aspersorium.	828		
Absolvere.	152	Altare.	445	Assassinium.	840		
Abstinentia.	167	Altare privilegiatum.	460	Assistentia.	851		
Abusus.	175	Alternativa.	475	Astrologia.	856		
Acceptio personarum.	179	Ambo.	478	Asylum.	865		
Accessio sive Adjunctio.	180	Amen.	479	Athei.	866		
Accessorium.	182	Amictus.	480	Attentio.	870		
Accusare.	184	Amortizatio.	481	Attritio.	875		
Accusari.	189	Amphibologia.	481	Auditor.	876		
Accusator.	195	Angelica salutatio.	482	Augurium.	901		
Accusatus.	197	Anima.	489	Augustana confessio.	902		
Acedia.	215	Annata.	495	Aurora.	907		
Accolythatus.	215	Anniversarium.	501	Auspicium.	908		
Acolythus.	216	Annulus.	506	Autonomia.	910		
Actor.	221	Annuntiatio B. Mariæ Virginis.	508	Avaritia.	914		
Actus.	225	Annus.	515	Ave regina.	915		
Adjuncti.	227	Annus probationis, seu Novitiatus.	525				
Adjuratio.	235	Annus sanctus.	529	B			
Administratio.	243	Antiphona.	537	Bacchanalia	914		
Adoptatio.	245	Antiquata propositio.	537	Baculus.	917		
Adoratio.	245	Apocrypha propositio.	538	Baldachinum.	924		
Adulterium.	246	Apocryphæ indulgentiæ	538	Bannitus.	927		
Advena.	275	Athea propositio.	538	Baptismus.	958		
Adventus.	276	Apostasia.	554	Baptisterium.	1004		
Advocatus.	281	Apostolus.	575	Barbitonesores	1007		
Advocati consistoriales.	295	Apostoli, id est litteræ missoriæ.	578	Beatificatio.	1007		
		Appellatio.	657	Bellum.	1008		
		Applicatio Missæ.	657				
		Approbatio pro confessionibus exci-	657				

